

“LETECKÝ ZPRAVODAJ”

Slovo ředitelky

Milí rodiče,

s novým měsícem Vám přinášíme další vydání našeho newsletteru, ve kterém bychom Vám rádi ze srdce poděkovali za Vaši štědrost a ochotu, se kterou jste se zapojili do naší dobročinné sbírky na pomoc Záchraným stanicím hl. m. Prahy. Díky Vám se nám podařilo shromáždit nejen krmivo, ale také mnoho podestýlek, dek a pelíšků, které přispějí k péči o zraněná nebo ohrožená zvířata.

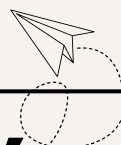
Vaše podpora a solidarita jsou pro nás velkou inspirací a důkazem, že společně dokážeme opravdu mnoho a pomáháme tam, kde je to nejvíce potřeba.

Děkujeme, že spolu s námi učíte děti lásce k přírodě a odpovědnosti za naše zvířecí sousedy. Naše sbírka byla zatím největší, kterou kdy Záchraná stanice zažila, což nejen jim udělalo velkou radost.

Děkujeme za Vaši podporu a těšíme se na další spolupráci!

Bc. Kamila
Sklenářová

CO SE DĚLO VE TŘÍDÁCH

Žabičky

Žabičky si v únoru užívaly čtení s blízkými. Pohádky jim nečetly paní učitelky, ale například maminky, babičky a dědečkové. Jedním z nich byl i dědeček Violky, který četl z knihy o sportu, konkrétně fotbalu. "Strejda Dan" - jak mu děti říkaly, si s dětmi zahrál venku skutečný fotbal. Všichni jsme si to moc užili. Mockrát děkujeme panu Štáfkovi za vtipné vyprávění a sportovní odpoledne.

Broučci

Víte, kdy a jak pomoci divokému opuštěnému mláděti? Malí Broučci už to vědí! v únoru si vyzkoušeli zavolat na Záchranou stanici hl. m. Prahy a ohlásit nález malého osamocenému veverčátka.

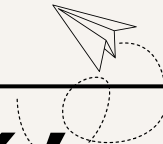

Motýlci

První únorový týden se u Motýlků nesl ve znamení výletů a především besed od rodičů našich dětí. Zavítala k nám do třídy povolání jako například statik, zahradník, lékař, stavitel domů a dorazili také vojáci. Děti měly možnost vyzkoušet si vojenskou rozcvičku.

CO SE DĚLO VE TŘÍDÁCH

Sluníčka

Již půl roku u nás ve třídě Sluníček probíhá projekt "MÁME RÁDI ZVÍŘATA" .

Většina dětí má prezentaci svého oblíbeného zvířete již za sebou a ostatní se těší, až svým kamarádům a učitelkám prozradí něco neuvěřitelného ze světa zvířat.

Děti odprezentovali projekty například na berušku, krokodýla, lišku, žirafu či pštrosa a těšíme se ještě ku příkladu na baziliška nebo sovu. Některé děti za pomoci rodičů společně vytvořili 2D i 3D zvířata.

Na konci školního roku máme v plánu všechny tyto projekty dát dohromady a vytvořit tak jednu velkou výstavu. Těšíme se na každý další projekt i na finální expozici

Kočky

Třída Kočiček se vydala na výlet do Uměleckoprůmyslového muzea, kde je čekal program o barvách a skle. Děti si prohlédly nádherné exponáty a dozvěděly se, jak se sklo vyrábí a barví. Návštěva byla součástí celoročního projektu "Svět objevů a vynálezů" a navazovala na téma "Barvy kolem nás." Děti měly možnost vidět, jak barvy ovlivňují vzhled skleněných předmětů.

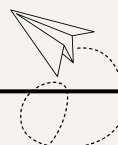

Kytičky

Děti z Kytíček jely poznávat další krásy Prahy. Tentokrát vystoupaly až na samotný vrchol Staroměstské radnice. Viděli jsme tak Prahu jako na dlani. Když jsme se nabažili krásných výhledů, a našli v dálce cíl našeho příštího výletu, procházkou přes centrum Prahy jsme došli na vlak, který nás dovezl zpět do Kbel.

CO SE DĚLO VE ŠKOLE

Sbírka na pomoc Záchranné stanici hl. m. Prahy

Sbírka probíhala v naší MŠ od úterý 4. 2. do pátku 28. 2. 2025.

Ve vestibulu MŠ byly připraveny přepravky na ořechy, semínka a noviny.

Další potřebné věci byly předávány pedagogům na třídách.

Všechny děti, které se s Vaší pomocí do sbírky zapojily, dostaly na památku děkovný diplom.

Záchranná stanice přijela do MŠ 28. 2. 2025 s výukovým programem o volně žijících zvířatech. Děti se tak dozvěděly o práci záchranných stanic.

Moc Vám děkujeme za pomoc. 😊

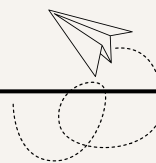

Vyšetření zraku - PRIMAVIZUS

Ani v letošním školním roce jsme nevynechali preventivní vyšetření zraku Primavizus.

Téměř vždy se díky tomuto vyšetření odhalí vady zraku u dětí, které jsou poté vhodně korigovány dioptrickými brýlemi.

SEZNAMTE SE S NAŠIMI PEDAGOGY Z KOČIČEK

Mgr. Jana Petřů

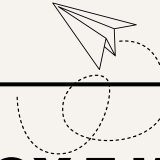

- **Jani, vzpomeneš si, proč ses rozhodla pro studium předškolní pedagogiky?**

Studovat pedagogiku pro mne byla jasná volba. V naší rodině je nás většina učitelů, a když se společně sejdeme, vypadá to jako pedagogická rada, kde sdílíme své náměty. Předškolní pedagogice jsem se zprvu vyhýbala. Vystudovala jsem pedagogické lyceum, poté sociální pedagogiku a magisterské studium mám z učitelství pro střední školy. Doplnit si vzdělání o předškolní pedagogiku jsem se rozhodla až během studia na vysoké škole. V té době jsem zároveň pracovala v soukromé mateřské škole a chtěla mít úplné vzdělání. Tehdy jsem si nemyslela, že u předškolní pedagogiky zůstanu. Přišel za mnou můj kamarád a motivoval mě, ať jdu pracovat do Kbel, že je tam nejlepší mateřská škola. A jelikož měl pravdu, tak jsem zůstala předškolní pedagogice věrná. :-)

- **V naší MŠ stojíš za vznikem třídy se vzdělávacím programem „Začít spolu.“ Jak bylo těžké přivést myšlenky k samotné realizaci?**

S myšlenkou uvést do života třídu „Začít spolu“ přišel bývalý pan ředitel. Jelikož ráda sleduji nové vzdělávací přístupy a metody práce s dětmi, úplně mě ta představa nadchla. Pro někoho by mohlo být vybudování třídy „Začít spolu“ náročné, ale u nás se sešlo vše, co k tomu bylo potřeba. Byla zde obrovská podpora nejen pana ředitele, ale také vedení městské části, které se s naší myšlenkou ztotožnilo a rozhodlo se projekt podpořit i finančně. Dále bylo důležité mít k sobě parťáka, kterého jsem našla ve své báječné kolegyni Denče. Díky podpoře a jednotnosti všech aktérů se naše dílo podařilo celkem rychle zrealizovat.

SEZNAMTE SE S NAŠIMI PEDAGOGY Z KOČIČEK

Mgr. Jana Petřů

- **V čem vidíš největší přínosy pro děti, které jsou ve třídě s tímto programem?**

Program „Začít spolu“ klade velký důraz na individualizaci při vzdělávání, která umožňuje podporovat jedinečnost každého dítěte. Děti si svobodně vybírají z nabídky rozmanitých činností, které následně plní v menších skupinách s ostatními dětmi – tím vždy, mimo jiné, přijímají spoluzodpovědnost za dokončení daného úkolu.

Tento vzdělávací program u dětí podporuje hned několik důležitých dovedností: samostatnost, kooperaci, práci s chybou (vnímat ji jako prostředek k učení) a klade důraz na komunikaci a schopnost sebereflexe. Je neuvěřitelné, jak před Vámi po pár měsících sedí dítě, které v šesti letech úspěšně vystihne, co se mu dnes podařilo či na čem chce příště zapracovat, aby mu šla práce lépe. To je dovednost, která někdy chybí i nám dospělým.

- **Je náročné skloubit práci u dětí s další prací, které se jako statutární zástupkyně věnuješ?**

Mým problémem je, že jsem asi trochu puntičkář. Nerada dělám práci napůl. Když už se do něčeho pustím, musí to být naplno. Stává se tak, že někdy je moje pracovní doba poněkud delší, než by měla být. Děkuji, že mám partnera, který mé nadšení pro práci chápe.

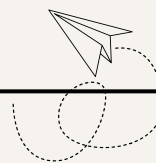
- **Dokázala bys vyjmenovat pět věcí, které Tě těší a dělají Ti radost ve dnech volna?**

Dělá mi radost, když mohu trávit čas se svým partnerem, rodinou a přáteli. To jsou okamžiky, které si opravdu užívám.

A co mě tedy konkrétně baví?

1. Výlety za historickými památkami (obzvláště těmi českými). Miluji poznávat a objevovat českou historii.
2. Hraní společenských her. Mou nejoblíbenější je „Dračí doupě“.
3. Plavání, které mě vždycky zregeneruje.
4. Četba knih. Ráda si vybírám z těchto žánrů: historická literatura, světová beletrie, religionistika, ale třeba i fantazy.
5. Klábosení u dobrého pití s mými nejbližšími.

SEZNAMTE SE S NAŠIMI PEDAGOGY Z KOČIČEK

Bc. Denisa Chaloupecká

- **Denčo, v současné době studuješ obor, který je od předškolní pedagogiky na hony vzdálený. Jaké byly tvé cesty pedagogice a politologii?**

Moje cesta k pedagogice byla vlastně čistá náhoda. Tehdy mě oslovila paní učitelka Míša Malá, jestli bych s nimi nejela na školku v přírodě – vypadla jim totiž noční hlídačka.

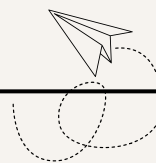
Upřímně? Moc se mi nechtělo. Ale měla jsem zrovna náročné zkouškové a říkala si, že aspoň budu v noci vzhůru a učit se. Nakonec se ale všechno krásně propojilo – lidi, děti, atmosféra. Tak moc mě to bavilo, že jsem v září nastoupila jako asistent pedagoga a zároveň začala studovat předškolní pedagogiku.

A politologie? Tam byl směr jasný! Už jako malá jsem prohlašovala, že až budu velká, chci být prezidentkou. Takže když přišel čas na výběr oboru, politologie byla moje jasná volba. A co je nejlepší? Pořád mě to neskutečně baví!

- **S tvou kolegyní Janou P. jste před třemi lety otevřely třídu s prvky „Začít spolu“.** Bylo to náročné si zvyknout na jiný program, který je na přípravu diametrálně rozdílný, než na jakou jsi byla do té doby zvyklá?

Na začátku to bylo samozřejmě náročné, protože příprava na výuku v tomto programu je diametrálně odlišná od toho, na co jsem byla dříve zvyklá. Tradiční model výuky má pevně dané osnovy a strukturu, zatímco „Začít spolu“ klade důraz na individualitu dětí, jejich aktivní zapojení a spolupráci s rodiči a kooperaci dětí.

A aby toho nebylo málo, musely jsme kompletně přestavět celou třídu tak, aby odpovídala principům programu. No, řeknu vám, deset dní jsme v podstatě ve školce bydlely! Přes den i v noci plánování, montování, přeskupování nábytku. Bylo to vyčerpávající, ale když jsme viděly finální výsledek, věděly jsme, že to stálo za to.

SEZNAMTE SE S NAŠIMI PEDAGOGY ZE KOČIČEK

Bc. Denisa Chaloupecká

Navíc máme každý rok celoroční projekt, což byla další věc, kterou jsme do toho musely zabudovat. Každé téma propojujeme s výlety, aby děti viděly věci naživo, zažily je a lépe jim porozuměly. Na konci roku pak vše vyvrcholí tematickou besídkou a výstavou pro rodiče – děti představí, co všechno se naučily, a my vidíme, jak obrovský kus cesty ušly.

A protože cestování není jen o kilometrech, ale i o vzpomínkách, vedeme si cestovatelské deníky. Ty se musely také dobře naplánovat a zapracovat do výuky, aby děti měly možnost zaznamenat své zážitky, dojmy a objevy.

Chvíli mi trvalo, než jsem si na tento jiný styl práce zvykla, ale dnes si neumím představit, že bych učila jinak. Dává mi obrovský smysl, že děti mají více svobody, učí se prožitkem a pracují ve skupinách. Vidím na nich, jak jsou motivované, nadšené a jak si vzdělávání opravdu užívají – a to je pro mě ta největší odměna.

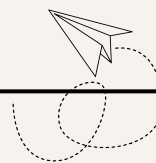
- **Jak vnímáš spolupráci školy s rodiči, což je jeden z typických principů „Začít spolu“?**

Na spolupráci školy s rodiči se dívám velmi pozitivně – a právě to je jeden z největších přínosů programu „Začít spolu“. Z mé zkušenosti funguje skvěle! Se „svými“ rodiči máme otevřený, přátelský vztah, vzájemně se podporujeme a hlavně víme, že táhneme za jeden provaz. Náš společný cíl je jednoduchý – spokojené dítě, které si z předškolního vzdělávání odnese krásné prožitky, nové znalosti a bude lépe připravené na další část studia.

Když škola a rodiče spolupracují, děti to cítí – vnímají bezpečí, jistotu a podporu. A právě to jim dává nejlepší základ pro učení i pro život.

- **Kdybys mohla využít svých politologických znalostí a jednou bys mohla ovlivnit nebo cokoliv změnit na českém školství, co by to bylo?**

Jsem velkou zastánkyní programu „Začít spolu,“ který bych zavedla jako povinnou součást předškolního vzdělávání. Tento program je výjimečný tím, že podporuje individualitu každého dítěte – umožňuje mu rozvíjet se vlastním tempem, objevovat své silné stránky a učit se způsobem, který mu nejlépe vyhovuje. A právě takhle respektující a otevřená forma vzdělávání je naprosto klíčová pro budoucí úspěch a sebedůvěru dětí. Další věc, kterou bych změnila, je přetíženost starších dětí. Tráví ve škole příliš mnoho hodin, ale přitom jim často chybí výuka důležitých dovedností pro dnešní svět. Potřebujeme učit kritické myšlení, práci s informacemi a rozpoznávání dezinformací – v době, kdy je internet plný manipulací, je tohle zásadní dovednost.

SEZNAMTE SE S NAŠIMI PEDAGOGY Z KOČIČEK

Bc. Denisa Chaloupecká

Co mi ale ve školách chybí nejvíc, je propojení předmětů. Učíme děti izolovaně – v dějepise probíráme první republiku, ale v literatuře se čtou úplně jiná díla, ve výtvarné výchově se řeší jiné období... Chybí kontext! Kdyby se dějiny prolínaly s literaturou, výtvarným uměním, hudbou nebo třeba ekonomikou, děti by si dokázaly lépe představit, jak všechno souvisí se vším. A ještě jedna zásadní věc: škola věnuje málo prostoru 20. století. A přitom je to klíčové období pro pochopení dnešní společnosti. Děti často neznají holocaust, nevědí o komunistických procesech, totalitě nebo sametové revoluci. A to mi přijde děsivé – na tyhle dějiny se zapomínat nesmí. Pokud je nebudeme učit, riskujeme, že se jednou budou opakovat. A pak je tu ještě ekologie – a tím nemyslím jen třídění odpadu, ale skutečné pochopení environmentálních souvislostí. Děti by měly více chodit do přírody, učit se, jak o ni pečovat a hlavně si k ní vytvořit vztah.

No a nakonec obrovské téma: psychická odolnost dětí v době sociálních sítí. Školy by měly aktivně pomáhat dětem pochopit, jak sociální sítě ovlivňují jejich sebevědomí, jak si chránit duševní zdraví a jak se vyrovnat s tlakem digitálního světa.

České školství má skvělé základy, ale s pár úpravami by mohlo být modernější, praktičtější a hlavně užitečnější pro život. A to by stálo za to!

Ráda cestuješ, prozradíš nám své nesplněné cestovatelské sny?

Milovala jsem cestování odjakživa, ale nic se nevyrovná dlouhým trekům s krosnou na zádech. Na těchto výpravách se člověk dostane daleko za hranice své komfortní zóny – žádné měkké postele, žádný all-inclusive, jen já, příroda a nekonečné kilometry před sebou. A to mě neskutečně baví!

Mým velkým snem je projít Pacific Crest Trail v USA – neuvěřitelných 4 300 km divočinou, horami i pouštěmi. To bude obří výzva nejen fyzicky, ale i organizačně, takže uvidíme, kdy se tenhle sen podaří proměnit v realitu.

Zatím mě ale čeká přechod Staré planiny, majestátního pohoří ve východní části Balkánského poloostrova. Na ten se moc těším! A protože jeden trek nikdy nestačí, určitě si na léto vymyslím další dobrodružství – jen ještě nevím, kam mě nohy zanesou tentokrát.